

Въ последните дни той бъше забелязаль тъхната близость, но се преструваше, че нищо не вижда. Бъгството ѝ не го изненада.

Запали спокойно цигара, като човѣкъ, на когото е паднало тежко бреме отъ плещитѣ, скжса писмото на малки парченца и взе слушалката на телефона:

— Мери, Лили избѣга съ онзи хлапакъ. Колко се радвамъ, че най-после се отървахъ отъ нея! Нѣма вече кой да ни пречи. Ела веднага!

